ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΕΙΚΟΣΙ ΠΕΝΤΕ ὁλόκληρα χιλιάρικα ἔχασε πρὸ ἡμερῶν, καθὼς πήγαινε στὸ δρόμο μὲ τὸ ποδήλατο, ὁ Τάκης. Ὁ πιὸ μικρὸς συναλλασσόμενος μὲ δημοσία ὑπηρεσία τῆς πόλεώς μας.

Μόλις τὸ κατάλαβε τοῦ κόπηκε τὸ αἷμα!

Παναγιά μου. Τὰ λεφτὰ σπόνι. Χάθηκα!

Τὰ γονατάκια του λύγισαν. Γόνατα μικροῦ, δεκαεντάχρονου, παιδιοῦ μὲ κοντὰ παντελόνια. Τὰ μάτια του ποὺ πετᾶνε σπίθες καὶ διαβάζεις καθαρὰ μέσα σ' αὐτὰ τὴν ἐπιθυμία τοῦ μικροῦ διοπαλαιστὴ ποὺ μπῆκε πρώιμα στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς ποὺ θέλει νὰ τὴ κερδίση μὲ ἱδρῶτα τοῦ ἀθώου προσώπου του, γέμισαν δάκρυα.

Γύρισε ἀμέσως πίσω καὶ ἄρχισε νὰ ψάχνη κοντὰ κοντά. Νὰ σκουπίλει τὸ δρόμο ποὺ πέρασε. Στάθηκε ὅμως «ψιλικατζιὸς». Στὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου τὰ βρῆκε. Εἶχαν πέσει στὰ χέρια ἑνὸς εὐγενικοῦ περιπολίτη, ὁ ὁποῖος δυσκολεύτηκε, καὶ μὲ τὸ δίκιο του νομίζω, νὰ πιστέψη ὅτι κάποιος ἢ καὶ μεταφορεὺς τοῦ «Σταυροῦ» ἦταν αὐτὸς ὁ ἔξυπνος πιτσιρίκος.

Ἡ παρουσία ὅμως τοῦ προσωπάκου τοῦ μικροῦ ποὺ εἶχε ἀντιπήδησε ἀμέσως καὶ ἡ διαπίστωσή του ὅτι τὰ χρήματα ποὺ εἶχε πράγματι ἀνάμεσά τους ἦταν νὰ μεταφέρη ὁ μικρός, ἀφοῦ ἄλλωστε τὸ ἴδιο κάνει καθημερινὰ καὶ μὲ μεγαλύτερα ποσά, ἔπεισαν τὸν εὐρόντα γιὰ τὸν πραγματικὸν κάτοχον.

Τὰ ἔδωσε λοιπὸν σ' αὐτὸν ἀντὶ γιὰ ἀμοιβή. Ἀντὶ γιὰ αὐρετίκια «νόμιμα» δέχεται τὴν ἱκανοποίηση τὴν ὁποία συνιστᾶ μιὰ τέτοια καλὴ πρᾶξη στὴν πεζὴ ἱστορικὴ μας ἐποχή. Περισσότερο ὅμως τὸν εὐχαρίστησε ἡ ἱκανοποίηση, ἡ χαρὰ τοῦ μικροῦ. Ἡ ἀμοιβὴ ἦταν ὁ ἴδιος ὁ πιτσιρίκος τοῦ ἔπεσε μὲ τὴν ἄδολη καὶ ἀθῶα καρδιά του καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ κάθε ἄλλη ἀμοιβή. Τὸ παιδιάστικο εὐχαριστῶ ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὰ γλυκαστὰ χείλη του καὶ ἡ ἀγκαλιὰ ποὺ διαγράφτηκε στὸ κορμάκι του καθὼς ἐκεῖνος τοῦ χάϊδεψε μὲ συμπάθεια τὸ κεφάλι.

Ἔτσι ἁπαλὰ ἀφηγήθηκε ὁ συμβὰν στὸν ὑποφαινόμενο ὁ αὐτήπτης μάρτυρας καὶ ἔκρινε σκόπιμο νὰ τὸ σημειώσω στὴ στήλη αὐτή. Ἔξαρη τὸ γεγονός. Ἔγινε παράδειγμα γιὰ μίμηση καὶ ἐκφράση τὰ θερμὰ εὐχαριστήρια στὸν ἀστυφύλακα τοῦ ὁποίου ἡ πράξη τιμάει μόνον τὸν ἴδιο ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα στὸ ὁποῖον ἀνήκει.

ΤΗΝ ΕΒΛΕΠΑ κάθε μέρα στὸ μαγαζάκι του τὸ πρωΐ, Ἦταν μικρὸ νοικοκυρεμένο καὶ καθαρά. Μὲ τὰ ράφια του χρωματισμένα καὶ τὸ ἐμπόρευμα τοποθετημένο μὲ γοῦστο καὶ καλαισθησία. Εἶχε ἀπ' ἔξω καὶ μιὰ βιτρίνα μικροσκοπική. Ἦταν κι' αὐτὴ ὄμορφη. Καὶ τὰ ἐκτιθέμενα προϊόντα ὅλα καλοβαλμένα.

Ὅλη αὐτὴ ἡ «προκοπὴ» ἦταν ἀποτέλεσμα μακρᾶς καὶ κοπιώδους ἐργασίας τοῦ ἰδιοκτήτη ποὺ ξεκίνησε μὲ μιὰ μοστροῦλα στὴν ἀρχὴ ὅταν κατέβηκε ἀπὸ τὸ χωριό, ἐδῶ καὶ χρόνια. πολλὰ. Ὕστερα ἡ μόστρα ἔγινε κάρο μικρὸ καὶ ἀργότερα μεγάλο ποὺ τὸ ἔσερνε ἕνα μικροσκοπικὸ ἄλογο.

Γύριζε στὶς γειτονιὲς καὶ πουλοῦσε ὅλα τὰ ἐμπορεύματα! Ἀπὸ ἀνέμες, βελόνια, κλωστὲς γιὰ κέντημα μέχρι ὑφάσματα καὶ πανιά.

Τὴν ἀφιξή του στὴ γειτονιὰ τὴ διαλαλοῦσε μὲ μιὰ «τρομπέτα» ποὺ ἔκανε ἕνα παράξενο σφύριγμα.

Τού —τού— ὁ ἔμπορας!

Ὕστερα οἱ περιπλανήσεις σταμάτησαν. Ἐπαυσαν νὰ τὸν δέρνουν οἱ βροχὲς τὸν χειμῶνα. Νὰ τὸν λυώνη τὸ λιοπῦρι τοῦ καλοκαιριοῦ. Μαζεύτηκε στὸ μαγαζά κι του. Δούλευε καλά. Μὲ τὰ κέρδη ζοῦσε ἀνθρώπινα. Ἔβγαζε ξεκούραστα καὶ τί μια τὸ ψωμὶ τῆς οἰκογένειάς του. Μεγάλωνε τὰ παιδιά του.

Ἐδῶ κι' ἕνα μῆνα δὲν τὸν βλέπω πιά. Ἀντὶ γι' αὐτὸν κάθεται πίσω ἀπὸ τὸ πάγκο μιὰ γυναῖκα μελαγχολικὴ μὲ ἔκδηλη τὴ λύπη στὸ ἰσχνὸ πρόσωπό της.

Εἶναι ἡ γυναῖκα του. Ρώτησα γιὰ τὸν ἔμπορο. Μοῦ εἶπαν ὅτι εἶναι ἄρρωστος πολύ. Χωρὶς νὰ μοῦ ποῦν γιὰ τὸ εἶδος τῆς ἀρρώστιας του. Λυπήθηκα κατάκαρδα.

Μήπως ἔχει προσβληθεῖ ἀπὸ τὴν ἀνίατη ἀρρώστια τῆς ἐποχῆς; Εὔχομαι νὰ μὴ συμβαίνη καὶ γρήγορα νὰ γίνη καλά. Νὰ γυρίση ὑγιὴς στὸ μαγαζί. Νὰ πιάση πάλι στὰ χέρια του τὴ δουλειά. Νὰ λείψουν τὰ δάκρυα ἀπὸ τὰ μάτια τῶν παιδιῶν.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ὅπως καὶ τόσα ἄλλα μᾶς φέρνει στὸ νοῦ σκέψεις πολλές. Μᾶς δείχνει καθαρὰ τὴν ἀβεβαιότητα γιὰ τὸ αὔριον ποὺ χαρακτηρίζει τὴ ζωή μας. Μᾶς ὑποχρεώνει νὰ συνηδειτοποιήσουμε τὴν ἀλήθεια τοῦ ρητοῦ κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ μέλλον εἶναι «ἀόρατον». Νὰ τὸ κάνουμε πίστη μας καὶ ἀφοῦ δὲν γνωρίζουμε τί «τέξεται ἡ ἐπιοῦσα» ἂς φροντίσουμε σήμερα, κάθε μέρα — νὰ ζοῦμε μέσα στὰ πλαίσια ἐκεῖνα ποὺ ὁ Θεὸς ἔταξε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους του.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΕΝΑΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΑΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Τοῦ κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ - Δικηγόρου, διπλωματούχου, Κοινωνικοῦ Δικαίου καὶ Κοιν. Οἰκονομίας τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων

ΑΝΤΟΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης Σελ.

Θὰ ἐξετάσωμεν κατωτέρω τὸ φαινόμενον τῆς μετακινήσεως τῶν πληθυσμῶν εἰς τὰς διαφόρους χώρας διὰ νὰ κατοδειχθῆ ἡ οἰκουμενικότης τούτου. Ἐν συνεχείᾳ τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν. Ἀκολούθως θὰ διερευνήσωμεν τὰ αἴτια καὶ θὰ διαγράψωμεν ὡρισμένα μέτρα θεραπείας ἀναφερόμενα εἰδικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

1. Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ὑπαίθρου εἰς τὰς διαφόρους χώρας: Ἐκ τῆς μελέτης τῶν διαφόρων στατιστικῶν τοῦ ΟΗΕ προκύπτει ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ὑπαίθρου ἤρχισε συγχρόνως μὲ τὴν βιομηχανικὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν δημιουργίαν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα. Ὁ ρυθμὸς τῆς ἐγκαταλείψεως αὐτῆς ἦτο ἀνάλογος πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς κάθε χώρας καὶ σχεδὸν ἄσχετος πρὸς τὸ γεγονὸς τῶν δυνατοτήτων τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας.

Οὕτω εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἔχομεν τὴν ἀκόλουθον στατιστικὴν εἰκόνα: Τὸ 1910 ἀσχολοῦνται μὲ τὴν γεωργίαν μόνον τὰ 34,9% τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ. Τὴν ἐπαμένην δεκαετίαν τὸ ποσοστὸν κατέρχεται εἰς 30. Τὸ 1940 εἰς 23,2 καὶ τὸ 1957 εἰς 11,9. Ἡ ὁλονὲν μείωση τοῦ ποσοστοῦ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἀπασχολουμένου μὲ τὴν γεωργίαν δὲν σημαίνει ὅτι ἡ γεωργία τῶν Ἡνωμένω Παλιτειῶν ὑστέρησεν εἰς παραγωγὴν ἢ ὅτι δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ συντηρήσῃ τὸν ἀποχωροῦντα πλεονάζον τα πληθυσμόν. Τούναντίον, ἡ χώρα αὐτὴ καὶ πλουσίας καὶ παρθένους γαίας ἐκέκτητο καὶ ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ ἦτο καὶ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἀπειλῆ καὶ νὰ συναγωνίζεται σήμερον τὰ ἀντίστοιχα γεωργικὰ προϊόντα τῆς Εὐρώπης μολονότι ταῦτα προστατεύονται ὑπὸ δασμῶν εἰσαγωγῆς.

Τὸ μέγεθος ὅμως τῆς ἐξόδου τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τὸ παρέχει μία ἄλλη στατιστική, ἀναλύουσα τὸν ἐνεργὸν πληθυσμὸν ἐν συσχετισμῷ μὲ τὴν αὔξησίν του:

Ὁ κατωτέρω πίνακας δεικνύει τὸ ἔτος, τὸν ἐνεργὸ πληθυσμὸ εἰς ἑκατ. καὶ τὰ ποσοστὰ τοῦ ἐνεργοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

1880	17	50%
1900	29	38%
1920	42,5	28%
1940	50	19%
1957	65	9%

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δεικνύουν ὅτι εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος ἐσημειώθη μία αὔξησις τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν γεωργίαν. Τοῦτο ὅμως δὲν διήρκεσεν ἐπὶ μακρὸν καὶ ὄντως ἀπὸ τὸ ἔτος 1920, ὅτε ἤρχισεν ἡ βιομηχανικὴ ἄνοδος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἡ ἔξοδος ἐπεταχύνθη.

Τὸ αὐτὸ φαινόμενον παρατηρεῖται εἰς τὸν Καναδᾶν συμφώνως μὲ ἐπίσημα στοιχεῖα. Οὕτω τὸ 1901 μὲ τὴν γεωργίαν ἀσχολοῦνται μόνον τὰ 40% τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ ἤτοι 890 χιλιάδες. Τὸ 1931, 28,1% τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ. Καὶ τὸ 1951 τὸ ποσοστὸν τοῦτο κατέρχεται εἰς 15,8. Δέον δὲ νὰ σημειωθῆ ὅτι ἐντὸς μεταξὺ ὅλος ἐνεργὸς πληθυσμὸς ἐτριπλασιάσθη, ἤτοι ἀπὸ 1.780.000 ἀνῆλθεν εἰς 5.180.000.

Ὁμοίως εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὸ ποσοστὸν τοῦ μὲ τὴν γεωργίαν ἀσχολουμένου πληθυσμοῦ κατῆλθεν εἰς τὸ κατώτατον ὅριον, ἤτοι τὸ ἔτος 1951 μόνον 5% ἠσχολοῦντο μὲ τὴν γεωργίαν, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα 95% ἠσχολοῦντο μὲ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς ὑπηρεσίας.

Τέλος εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ φαινόμενον τῆς ἐξόδου ἔλαβε σημαντικὰς διαστάσεις, δεδομένου ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι ἡ χώρα αὐτὴ ἦτο κατ' ἐξοχὴν γεωργικὴ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι ὁ πληθυσμός της παρέμενε στάσιμος ἀπὸ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον καὶ ἐντεῦθεν. Ἰδοὺ ἡ εἰκὼν τῆς ἐξόδου διὰ στατιστικῶν στοιχείων:

Ὁ κατωτέρω πίναξ δεικνύει τὸ ἔτος καὶ τὸν ἐνεργὸν πληθυσμὸν εἰς ποσοστά.

1906	43,1
1921	42,6
1931	36,4
1954	27,2

Ἀναλόγου μορφῆς ὑπῆρξαν αἱ μετακινήσεις τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν πρὸς τὰ ἀστικὰ κέντρα (ἢ τὰς ἄλλας χώρας) καὶ διαρκῶς ἠλαττοῦντο. Τὸ ποσοστὸν τὸ ἀσχολούμενον μὲ τὴν γεωργικὴν παραγωγήν, εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας, πλὴν ἴσως τῆς Ἰταλίας μέχρι τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον.

Κατὰ μίαν συνοπτικὴν εἰκόνα, τὸ ποσοστὸν τῆς μειώσεως τοῦ ἀγροτικοῦ δυναμικοῦ κυμαίνεται κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον μεταξὺ 10 καὶ 34 ἐπὶ τῆς ἑκατόν. Ἐμειώθησαν δηλαδὴ οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ τῶν βιομηχανικῶς καὶ οἰκονομικῶς προηγμένων εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀμερικανικῶν κρατῶν κατὰ τὸ ἓν τρίτον περίπου.

2. Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ὑπαίθρου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἔξοδος τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν τῆς Ἑλλάδος συνέπεσε πάντοτε μὲ τὰς μεγάλας μεταναστευτικὰς κινήσεις τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης. Οὕτω ἐκ διαφόρων στατιστικῶν στοιχείων προκύπτει ὅτι ἐνῶ καθ' ὅλον τὸν 19ον αἰῶνα (1821—1890) μόνον 2.616 ἄτομα μετηνάστευσαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀντιθέτως ἀπὸ τὸ 1900 ἕως τὸ 1921 μετηνάστευσαν 402.538 ἄτομα. Πλὴν ὅμως ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων δὲν καταφαίνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξερχομένων ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι οἱ ἐγκαταλείποντες τὴν ὕπαιθρον μετέβαινον εἰς τὰ μόλις τότε γεννώμενα ἀστικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἔξοδος δέν εἶχε προσλάβει χαρακτῆρα ἐντατικὸν ἢ ἦτο ἀνύπαρκτος ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως μεγάλων καὶ προηγμένων κέντρων ἢ χωρῶν.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν ὅμως τοῦ 20οῦ αἰῶνος καὶ τὴν δυνατότητα μεταβάσεως εἰς τὴν Ἀμερικὴν 400 περίπου χιλιάδες ἐγκατέλειψαν τὴν Ἑλλάδα, καὶ λόγω τῆς ἐλλείψεως τότε ἐργατικῆς τάξεως, τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν μεταναστῶν τούτων προήρχετο ἀπὸ γεωργικὰς περιοχάς.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1922 ἕως τὸ ἔτος 1940 μετηνάστευον κατ' ἔτος 1500 ἕως 10.000 ἄτομα. Κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη ἡ μετανάστευσις ἔχει ὡς ἑξῆς!

Ἔτος	Ἀριθμὸς
1950	4.635
1951	14.155
1952	6.640
1953	8.820
1954	18.682
1955	19.766
1956	23.147
1958	40.808
1959	40.808
1962	85.000
1963	100.000

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι εἶναι ὄντως ἀνησυχητικοί. Τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον: α) Ἡ ἐτησία αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι πολὺ χαμηλὴ καὶ ἤρχισε νὰ ὑποσκελίζεται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν μεταναστῶν. β) Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην ἐργατικῶν χειρῶν διὰ τὴν οἰκονομικήν της ἀνάπτυξιν, κυρίως δὲ διότι δὲν διαθέτει ἀρκετὰ κεφάλαια. Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐλλείπουν τὰ κεφάλαια αἱ ἐπενδύσεις πρέπει νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὸν παράγοντα ἐργασία. γ) Ἡ ἡλικία, τὸ φῦλον καὶ αἱ ἱκανότητες τῶν μεταναστῶν: Ὄντως, κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον 90% τῶν μεταναστῶν ἦσαν ἄνδρες, καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν 90% εἶχον ἡλικίαν μεταξὺ 15 καὶ 44 ἐτῶν. Κατὰ τὰ ἔτη 1958 καὶ 1959 παρατηρεῖται ἰσάριθμος περίπου ἔξοδος γυναικῶν, πλὴν ὅμως 75% τῶν μεταναστῶν ἄγουν ἡλικίαν μεταξὺ 15 καὶ 44 ἐτῶν. Ἐλάχιστοι ἡλικιωμένοι ἐξέρχονται. Ὅθεν, ἡ μετανάστευσις ἀριθμοῦ ἴσου καὶ μεγαλυτέρου πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν γεννήσεων καὶ μετανάστευσις μόνον τῶν ὡρίμων καὶ ἱκανῶν πρὸς ἐργασίαν, θέτει τὴν Ἑλλάδα πρὸ δύο σοβαρῶν προβλημάτων: Τὸ πρόβλημα τῆς ἡλικίας τῶν παραμενόντων οἱ ὁποῖοι ἀναγκάζουν τὴν πυραμίδα τῶν ἡλικιῶν καὶ καθίστανται ὁ παθητικὸς πληθυσμὸς ὁ μὴ προσφέρων οὐδὲν εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ εἰσοδήματος.

Ἐκ παραλλήλου ὅμως πρὸς τὴν μετανάστευσιν, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέχουν ὄντως ἄτομα τόσον τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν ὅσον καὶ τῶν ἀστικῶν κέντρων, παρατηρεῖται καὶ ἡ φυγὴ πρὸς τὰ ἑλληνικὰ ἀστικὰ κέντρα. Ἡ εἰσροὴ εἰς αὐτὰ εἶναι ἀνάλογος μὲ τὸ μέγεθος τῶν κέντρων τούτων. Ὅσον μεγαλύτερον εἶναι τὸ κέντρον τόσον μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἐκ τῶν πέριξ περιοχῶν προσελκύει. Ἂς λάβωμεν τὸν κατωτέρω πίνακα ἐκ τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας Ἑλλάδος τοῦ 1960:

Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1951 ἡ Ἑλλὰς εἶχε 10.906 οἰκισμοὺς (χωρία καὶ πόλεις) ἔνθα διέμενεν ὁ ξ 7.632.801 πληθυσμός. Ἐκ τούτων, μόνον 74 οἰκισμοὶ ἔχουν πληθυσμὸν ἀπὸ 10.000 καὶ ἄνω. Οἱ ὑπόλοιποι 10.832 εἶναι ἀγροτικοὶ καὶ ἡμιαγροτικοὶ οἰκισμοί.

Τὰ μεγάλα αὐτὰ ἀστικὰ κέντρα ἐδέχθησαν καὶ δέχονται τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν ὡς ἀκολούθως:

Ἀθῆναι	453.042	802. 000	378.586
Θεσ)νίκη	174.390	251. 254	297.164
Βόλος	30.046	47. 892	65.090
Καβάλα	22.939	49. 980	42.102
Λάρισα	22.084	23. 899	41.016
Πάτραι	52.174	61. 278	79.014
Κόρινθος	6.141	9. 944	17.728
Αἴγιον	7.594	11. 011	15.070

Ἐκ τῶν παρατεθέντων στοιχείων προκύπτει ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ὑπαίθρου γίνεται πρὸς ὄφελος τῆς ἀλλοδαπῆς (μετανάστευσις) καὶ τῶν ἐσωτερικῶν κέντρων (ἀστυφιλία). Ἀστυφιλία καὶ μετανάστευσις εἶναι τὰ δύο δεινὰ ποὺ μαστίζουν σήμερον τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν καὶ γεννοῦν ἐρωτήματα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας μας, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξίν της.

Θὰ ἦτο ὅμως ἐπιπόλαιον νὰ καταδικάσῃ κανεὶς αὐτὴν τὴν ἔξοδον τῶν ἀπασχολουμένων μὲ τὴν γεωργίαν, δεδομένου μάλιστα ὅτι, ὡς ἀπεδείχθη, εἶναι φαινόμενον παρατηρούμενον εἰς ὅλας τὰς χώρας κατὰ τὰς διαφόρους αὐτῶν περιόδους. Τὸ θέμα ἀπαιτεῖ περαιτέρω ἔρευναν ἀναφερομένην εἰς τὰ αἴτια καὶ εἰς τὰς ἐπιπτώσεις (δυσμενεῖς ἢ ὄχι), αἱ ὁποῖαι προκύπτουν ἐντεῦθεν. Τοῦτο θὰ διαπραγματευθῶμεν εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον.

Δ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ
Παρίσι 22)10)1963

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἤρξατο ἡ καταβολὴ τοῦ ἐκτάκτου βοηθήματος ἓξ' ἑνὸς μηνιαίου μερίσματος εἰς τοὺς δικαιούχους μερισματούχους τοῦ Μ.Τ.Π.Υ παρὰ τῷ γραφείῳ ἐπιταγῶν Ταχ. Δ)νσεως Ἀχαΐας.—

ΑΝΕΛΑΒΑΝ ἀπὸ χθὲς ἑκ νέου τὰ καθήκοντά των οἱ ναμάρχαι ποὺ εἶχαν ἀντικατασταθῆ ἀπὸ εἰσαγελεῖς. Ἐπίσης ὁ κ. Θ. Ρακιντζῆς ὡς ἀρχηγὸς ἀστυνομίας καὶ ὁ κ. Βαλσαμάκης ὡς προσωρινὸς ἀρχηγὸς χωροφυλακῆς.

ΠΑΡΕΤΑΘΗ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἡ προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν διὰ σχολικὰ κτίρια τοῦ πανελληνίου ἀρχιτεκτονικοῦ διαγωνισμοῦ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Οἱ γεννηθέντες τὸ ἔτος 1946 ἤτοι: Στρατολογικῆς Κλάσεως 1967 καὶ διαμένοντες εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, δέον ὅπως παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ ΤμῆμαΓενικῆς Ἀσφαλείας (Γραφεῖον9) πρὸς λῆψιν Στρατιωτικοῦ Δελτίου Ἐπιλογῆς καὶ Κατατάξεως, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν παρουσίασίν των εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπιλογῆς Ὁπλιτῶν (Σ.-Ε.Ο.).—

Οἱ ἀνωτέρω δέον ὅπως φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τὸ δελτίον ταυτότητός των καὶ μία πρόσφατον φωτογραφίαν των.—

Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ παρουσιασθῶσιν, λόγῳ δεδικαιολογιμένης αἰτίας, δύνανται ν' ἀποστέλλουν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς Τμῆμα ἀντιπρόσωπόν των (Γονεῖς, Ἀδελφοί, Κηδεμόνες).—

Ἡ μερομηνία παρουσιάσεως των ὁρίζεται ἡ 11η Νοεμβρίου ἐ.ἔ. μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1963.—

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι, οἱ μὴ παρουσιαζόμενοι ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω τασσομένης προθεσμίας, **ὑπόκεινται εἰς 2μηνονπρόσθετον** Στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν μὴ ἐξαγοραζομένην.—

Ἐκ τοῦ Τμήματος Γεν. Ἀσφαλείας.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἐπὸ τοῦ ἐν Πάτραις Συλλόγου τῶν φίλων τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἀπεστάλη πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντ.νουπόλεως Νέας Ρὼμης καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΝ, Εἰς Φανάριον-Κωνσταντινουπόλεως, τὸ κάτωθι ἔγγραφον:

Παναγιώτατε,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, λαβὼν γνῶσιν τῆς παύσεως τοῦ ἄρχοντος Πρωτοψάλτου, συνῆλθεν ἐκτάκτως καὶ ὁμοφώνως ἐψηφίσατο ὑποβολὴν τῆς ἀκολούθου ἀναφορᾶς:

Ἀθυμία κατέσχε τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτε ἐπληροφορήθημεν τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν, Ἀρχῶν, διὰ λόγους τυπ.κούς, καθ' ἣν περίοδον ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης ἐπεσκέπτετο τὴν Ἑλληνίδα Μητρόπολιν.

Ἀλλ' ἐν τῇ προσφάτῳ καὶ ἀπωτέρᾳ ἱστορίᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐσημειοῦντο παρόμοια περιστατικά, ἅτινα οἱ πεφωτισμένοι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἡγούμενοι, ἐρρύθμιζον μετὰ βαθείας συνέσεως καὶ ἐν πνεύματι ἁρμονικῆς συνεργασίας πρὸς τὰς Ἐπιχωρίους Ἀρχὰς, ἐπωφελούμενοι τῶν ἔκπαλαι παρὰ τῆς Πύλης ἀνεγνωρισμένων προνομίων ὑπὲρ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς.

Ὅθεν, Παναγιώτατε, καὶ νῦν χάριν αὐτῆς τῆς γαλήνης τῶν ἁπανταχοῦ γῆς Ὀρθοδόξων καὶ διὰ τὸ ἀπαραχάρακτον τῆς ἱερᾶς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Παραδόσεως, εὐλαβῶς παρακαλοῦμεν, ὅπως ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης μὲ συνείδησιν τοῦ Κορυφαίου ἐν τῇ Ἱεραρχίᾳ Θεματοφύλακος τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τοῦ Γένους, εὐκαίρως ἐπέμβῃ διὰ τὴν ἄμεσον ἀποκατάστασιν τοῦ ἄρχοντος Πρωτοψάλτου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν.

Ἐπὶ τούτοις εὐλαβῶς ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος,

διατελοῦμεν μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ. Ὁ ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ἀλκιβ. Καλογερόπουλος—Ἰατρὸς)

Ὁ ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ (Ηλ Μπογδανόπουλος —δικηγόρος)

ΔΙΕΦΩΝΗΣΑΝ εἰς Μυτιλήνην διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν οἱ Φ. Χαρίτος, ἐτῶν 19 καὶ Α. Ζεϊμπέκης ἐτῶν 68 καὶ ὁ πρῶτος ἔτραυμάτισε τὸν δεύτερον μὲ σουγιὰ εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός του.

ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ - ΒΑΦΕΙΑ
PRESTO
ΤΗΛ. 55-22

ΟΡΙΕΝΤΑΛ
Ποιότης — Ἐξυπηρέτησις
ΓΟΥΝΑΡΗ 57

PIRELLI
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
Σ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 37 ΤΗΛ. 34-56 ΠΑΤΡΑΙ

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΚΟΥΖΙΝΕΣ -Ἠλεκτρικές, Ὑγραερίου Ταχύτητος.
ΨΥΓΕΙΑ. Παντὸς Τύπου Ἠλεκτρικὰ καί Πάγου
ΛΑΜΠΕΣ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ
ΕΙΔ